

NHƯ MÂY BAY VỀ

Lento, Dolcissimo

Vũ Đức Nghiêm

Rồi một ngày mai đẹp trời khi gió nhẹ lời. Cho mưa ngừng

rồi, cho mây phiêu du ngừng trôi. Khung trời màu xanh hy vọng trong mắt long

lanh. Nhịp chân bước đi nhanh như chim tự do tung cánh. Người về làng

xưa ngập ngừng chân bước ngăn ngở. Đường quen sao bỏ ngõ? Lòng rưng rưng

nhớ... Tháng năm xa mờ, kỷ niệm xưa thấp thoáng như mơ. Phút giây mong

chờ vụt đến không ngờ. Người trở về tuổi mừng ôm lũ trẻ thơ lớn khôn. Người vợ

hiền mỗi mòn thương nhớ ngày đêm héo hon. Cha mẹ già đầu tóc bạc phơ mong

chờ. Nhìn người về ghen ngào như thấy trong mơ. Người sẽ lau khô dòng

lệ đắng canh thâu. Rồi sẽ qua mau trời lạnh giá mưa ngâu. Thời gian sẽ qua mau hàn

gắn vết thương đau biển dâu. Ngày tháng bên nhau chiều về dưới trăng sao. Cuộc

sống yên vui bên đẹp đến muôn sau. Và dĩ vãng khổ đau là nước cuốn trôi xuôi qua

cầu. Rồi một hoàng hôn người về khi nắng chiều vương. Mênh mang tình

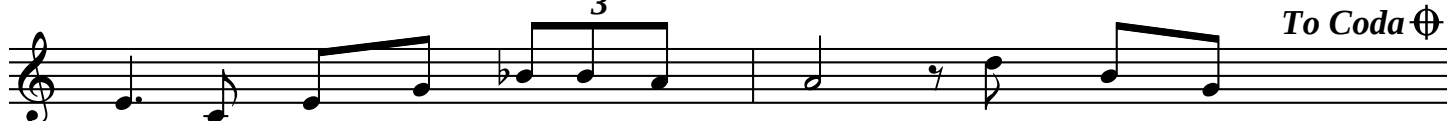
thương dâng bao la như trùng dương. Mây vờn trời cao đêm về rục rĩ muôn

sao. Người như áng mây bay... mây bay về nơi yêu dấu. Giọt lệ mừng

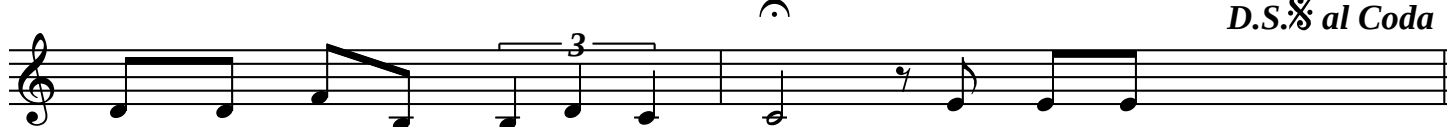

vui nhẹ nhàng rơi ướt bờ vai. Còn long lanh trên mắt niềm vui êm ái... Đã qua đi

To Coda Φ

rồi mùa Đông xưa giá rét băng sương. Tiếng chim vui

D.S. al Coda

Φ mừng chào đón người về với yêu thương. (Rồi một ngày)

Coda

rall.

mừng chào đón người về với yêu thương.